

PONTIFICIUM CONSILIUM
DE NOVA EVANGELIZATIONE
PROMOVENDA

TY
udzielasz
PRZE
BA
CZE
NIA

24 GODZINY
DLA PANA

Celem niniejszej publikacji jest przedstawienie kilku sugestii, które pozwolą parafiom i wspólnotom chrześcijańskim przygotować się do przeżycia inicjatywy **24 godziny dla Pana**. Są to oczywiście jedynie propozycje, które mogą być adaptowane w zależności od lokalnych potrzeb i przyzwyczajień.

Ważne byłoby, aby w piątkowy wieczór 9-go marca, oraz w ciągu całej soboty 10-go marca, kościół parafialny pozostał wyjątkowo otwarty, dając w ten sposób możliwość spowiedzi, najlepiej w kontekście prowadzonej animowanej adoracji Najświętszego Sakramentu. Całe wydarzenie mogłoby rozpocząć się w piątek wieczorem odprawieniem Liturgii Słowa, aby przygotować wiernych do Spowiedzi i zakończyć się odprawieniem sobotniej wieczornej Mszy świętej według formularza niedzielного.

W **CZĘŚCI PIERWSZEJ** tej publikacji przedstawione są pewne myśli, które mogą pomóc w rozważaniach nad tym, dlaczego istnieje sakrament pojednania. Teksty te przygotowują do przeżycia w sposób świadomy spotkania z kapłanem w czasie osobistej spowiedzi. Jest to również swoista prowokacja, mająca na celu przezwycięzenie ewentualnych oporów, które często przywołuje się, aby uniknąć spowiedzi.

CZĘŚĆ DRUGA zawiera natomiast trzy świadectwa osób, które zechciały podzielić się tym, jaka była droga ich nawrócenia: mogą one być pomocą w zastanowieniu się nad własną przemianą oraz nad świadomością obecności Boga w życiu każdego z nas.

W **CZĘŚCI TRZECIEJ** przedstawione są życiorysy dwóch osób, które mogą stać się dla nas inspiracją do dokonywania uczynków miłosierdzia i do dalszego osobistego wzrostu po otrzymaniu odpuszczenia grzechów.

Ostatnia, **CZWARTA CZĘŚĆ** proponuje wreszcie schemat, którym można się posłużyć w czasie, gdy kościół będzie otwarty, aby osobom, które przyjdą do spowiedzi, pomóc w przygotowaniu do niej poprzez modlitwę i rozważania, według planu opartego na Słowie Bożym.

SPIS TREŚCI

Uwagi wstępne

Misja Miłosierdzia trwa nadal – ks. Artur Godnarski

CZĘŚĆ PIERWSZA Przewodnik w osobistym odprawianiu

I. Dlaczego istnieje spowiedź?

II. Przygotowanie do spowiedzi. Schemat A i B

III. Obrzęd sakramentu pokuty jednego penitenta

CZĘŚĆ DRUGA Rozważania

Świadectwo nawrócenia Leah Libresco

Świadectwo pastor Miry García

Świadectwo Miguela Very

CZĘŚĆ TRZECIA Inspiracje

Duchowy testament świeckiej misjonarki Annaleny Tonelli

Służebnica Boża, Claire De Castelbajac: *Chcę być święta, i tyle!*

CZĘŚĆ CZWARTA Materiały

Lectio Divina. Schemat A i B

MISJONARZE MIŁOSIERDZIA W POLSCE – lista kontaktowa

MISJA MIŁOSIERDZIA TRWA NADAL

Misjonarze Miłosierdzia – widoczny znak Miłosierdzia Pana pośród braci i sióstr

„Tak bardzo chciałem spotkać Misjonarza Miłosierdzia – modliłem się o to cały rok! Dojrzałem do tego, by otworzyć swoje serce i prosić o przebaczenie” – tak rozpoczęło się jedno z moich ostatnich, pięknych spotkań z pewnym księdzem. Papież Franciszek obdarowując nas przywilejem posługi Misjonarzy Miłosierdzia, otworzył przed nami zupełnie nowy wymiar służby, która nie zakończyła się wraz z zamknięciem Jubileuszu Miłosierdzia. Gdziekolwiek się pojawiają Misjonarze Miłosierdzia, ludzie doświadczają przypyływu odwagi, wręcz przynaglenia, by pojechać się z Panem i Kościołem. Dla nas jest to widoczny znak łaski, która działa w błogosławieństwie udzielonym nam przez Piotra naszych czasów.

Posługa Misjonarzy Miłosierdzia jest posługą uwalniania z więzów, podnoszenia tych, którzy upadli pod brzemieniem beznadziei. Służy temu zarówno głoszenie Słowa, jak i sakramentalna posługa Przebaczenia. Jako Misjonarz Miłosierdzia stajesz się świadkiem rzeczy zakrytych, cudów, które dokonują się bez rozgłosu w skrytości szczerej spowiedzi. Towarzyszysz człowiekowi – bratu – bliźniemu, który zmagając się ze swoją bezsilnością, dojrzewa i podejmuje decyzję kroczenia ku Chrystusowi. Jesteś tuż obok, by dodać odwagi, zachęty, motywacji, że warto jeszcze raz dźwignąć się i rzucić w otchłań Miłosierdzia. Że warto odwrócić się od siebie samego, własnego egoizmu i z zaufaniem spojrzeć w stronę Krzyża jako znaku bezwarunkowej miłości. Płaczesz z płaczącymi, weselisz się z radującymi – doświadczasz spełniania się Ewangelii w życiu konkretnej osoby, która przeszła nieraz długą, niebezpieczną drogę...

Nierzadko doświadczaliśmy, że osoby pokonywały setki, a nawet nieraz tysiące kilometrów, by spotkać się z Misjonarzem Miłosierdzia i doświadczyć balsamu, który Jezus rozlewa przez posługę słabych braci w swoim Kościele. Dlatego właśnie po raz pierwszy w formie drukowanej ukazuje się wykaz polskich Misjonarzy Miłosierdzia z podaną formą kontaktu. Służą oni swoim czasem, tym co otrzymali, dają się zaprosić na posługę głoszenia Słowa czy to w ramach rekolekcji, czy misji ewangelizacyjnych. Chętnie przyjeżdżają, by służyć sakramentem Pokuty i Pojednania. Zostali nam dani jako widoczny dar trwającej łaski i wymierny owoc Jubileuszu Miłosierdzia, który w Jezusie Chrystusie trwa nadal i jest dostępny dla każdego kto jest spragniony...

ks. Artur Godnarski

Gubin, dn. 17 stycznia 2018 r.

MISJONARZE MIŁOSIERDZIA – powołani do szczególnej posługi głoszenia orędzia Miłosierdzia i posiadający przywilej uwalniania z grzechów zastrzeżonych Stolicy Apostolskiej w określonym zakresie z woli pp. Franciszka z okazji Nadzwyczajnego Jubileuszu Miłosierdzia (2015/2016). W Kościele Powszechnym Papież rozstał 1142 Misjonarzy Miłosierdzia, w Polsce zaś 76 przebiterów pełniących tę posługę. 20 listopada 2016 r., po zamknięciu Nadzwyczajnego Jubileuszu Miłosierdzia pp. Franciszek przedłużył misję Misjonarzy Miłosierdzia do odwołania.

ŚWIADECTWO PASTOR MIRY GARCÍA

Kiedy miałam sześć lat wojna partyzancka i bojówki jeszcze nie dotarły do mojej wioski San Carlos Antioquía. Mimo tego mój ojciec został zabity. Wiele lat później tak się stało, że leczyłam jego zabójcę, wtedy już chorego, starego i porzuconego.

Kiedy moja córka miała dwa lata, mój pierwszy mąż został zabity. Podjęłam następnie pracę na komisariatach policji, ale musiałam z tego zrezygnować ze względu na groźby ze strony partyzantów i bojówkarzy, którzy w tym czasie zaczęli już działać w naszym regionie.

public domain

Kosztom wielkiego wysiłku otworzyłam sklep ze słodyczami i zabawkami, ale nie ustawały wymuszenia haraczu ze strony tych samych organizacji partyzanckich i paramilitarnych. W efekcie musiałam rozdać cały towar.

W roku 2001 bojówkarze porwali moją córkę Sandrę Paolę. Zaczęłam jej szukać, ale odnalazłam jej ciało dopiero po siedmiu latach płaczu. Całe to cierpienie sprawiło, że stałam się bardziej czuła na cierpienie innych i od 2014 roku działam na rzecz rodzin, których członkowie padli ofiarą porwania, lub które zostały zmuszone do zmiany miejsca zamieszkania.

Ale to nie był jeszcze koniec. W roku 2005 grupa paramilitarna Héroes de Granada zamordowała mojego młodszego syna Jorge Aníbala.

Trzy dni po jego pogrzebie zostałam wezwana do pomocy rannemu młodemu mężczyźnie i aby móc się nim opiekować, zawiozłam go do domu, który należał do Jorge Aníbala. W domu ten młody człowiek

zobaczył zdjęcia Jorge Aníbala i zaczął nam opowiadać, że był członkiem tej bojówki, a zatem był jednym z jego zabójców. Opowiedział nam też w jaki sposób torturowali go przed śmiercią. Dziękuję Bogu za to, że z pomocą Maryi, dał mi w tym momencie siłę, abym mogła się tym młodym zająć, nie czyniąc mu krzywdy pomimo mojego ogromnego bólu.

Teraz składam ból i cierpienie tysięcy ofiar w Kolumbii u stóp Jezusa ukrzyżowanego, aby On połączył je ze swoim cierpieniem i aby poprzez Twoją modlitwę, Ojcze święty, zostały przemienione w błogosławieństwa i zdolność przebaczenia, by zerwać łańcuch przemocy, w której Kolumbia pogrążona jest od pięćdziesięciu lat.

Jako znak tego daru cierpienia składam dzisiaj u stóp Chrystusa z Bojayá koszulę, którą moja córka Sandra Paola, zaginiona, podarowała mojemu synowi, Jorge Aníbalowi, zabitemu przez bojówkarzy. Zachowaliśmy tę koszulę w rodzinie jako wyraz nadziei, że nigdy się to nie powtórzy i że w Kolumbii zatriumfuje pokój.

Niech Bóg błogosławi wszystkim projektom humanitarnym, edukacyjnym i pracowniczym, bowiem są one niezbędne dla stworzenia warunków koniecznych dla osiągnięcia tak upragnionego pokoju. Niech Bóg przemieni serca tych, którzy nie chcą uwierzyć, że z Chrystusem wszystko może się zmienić i którzy nadal nie mają nadziei, że Kolumbia może być krajem żyjącym w pokoju i większej solidarności.

świadectwo wygłoszone przy okazji wizyty Papieża Franciszka w Kolumbii w 2017 roku

